

Χριστούγεννα. Να βρεθούμε μέσα στο μυστήριο της λατρείας.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Μυστήρια εκκλησίας, Χριστούγεννα.

Στη θεία Λειτουργία, όπως γνωρίζουμε, έχουμε όντως τον Χριστό, έχουμε όντως όλη τη ζωή του: τη γέννησή του, τη διδασκαλία του, το κήρυγμά του, τον θάνατό του, την ανάστασή του. Μέσα στη θεία Λειτουργία, μέσα στο μυστήριο αυτό. Αυτό θα πει θεία Λειτουργία, κι εσύ κάθεσαι και κοιμάσαι; Και γιατί κοιμάσαι; Διότι ξενύχτησες στο ρεβεγιόν, διότι ξενύχτησες στην τράπουλα.

Δεν γίνεται. Όποιος θέλει να κάνει εκείνα, να τα κάνει. Αλλά δεν μπορούν να συμβιβαστούν αυτά τα πράγματα. Θα σηκωθείς λοιπόν και θα πας στην εκκλησία. Αν για πολλούς και διαφόρους λόγους δεν μπορείς να πας όλη την ώρα, να πας όση ώρα μπορείς. Τουλάχιστον στη θεία Λειτουργία.

Και με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να πω ότι σε μια κοσμική γιορτή, σε μια εκδήλωση κοσμική φροντίζει κανείς να πάει από τους πρώτους και για να πιάσει θέση, αλλά και για να μη χάσει τίποτε από την αρχή. Να τα δει όλα, να

τα ακούσει όλα. Γιατί να μην πας, να μη φροντίσεις να πας εσύ που μπορείς, όποιος μπορεί –όποιος δεν μπορεί...– από την αρχή στην ακολουθία; Μην πεις: «Τι ώρα αρχίζει η ακολουθία των Χριστουγέννων;» Στις 5 η ώρα. «Τι ώρα τελειώνει;» Στις 8-8:30. «Εγώ θα πάω κατά τις 7:30».

Γιατί να μην πας από την αρχή να ακούσεις τα πρώτα τροπάρια, «Δεύτε ίδωμεν, πιστοί, πού εγεννήθη ο Χριστός...»; Πότε θα τα ακούσεις αυτά; Θα πας ύστερα να βάλεις το ραδιόφωνο να τα ακούσεις ή θα τα ακούσεις από την κασέτα; Καλές είναι οι κασέτες, για να εξυπηρετούν κάποια ανάγκη, αλλά όμως δεν μπορούν οι κασέτες και το ραδιόφωνο να αντικαταστήσουν το μυστήριο. Το θέμα δεν είναι μόνο να ακούσουμε τα τροπάρια, αλλά να βρεθούμε μέσα στο μυστήριο.

Η όλη λατρεία είναι μυστήριο και ειδικότερα η θεία Ευχαριστία. Η θεία Λειτουργία είναι πηγή για όλη τη λατρεία. Από τη στιγμή που ο ιερέας θα πει «Ευλογητός ο Θεός...», για να αρχίσει η ακολουθία, μπήκαμε μέσα στο μυστήριο της λατρείας. Και όταν ψάλλεται «Δεύτε ίδωμεν, πιστοί...», δεν είναι απλώς ότι το ακούμε, που πρέπει να το ακούσουμε, γιατί είμαστε λογικά όντα, αλλά τότε είμαστε μέσα στο μυστήριο αυτό της λατρείας.

Και αν είναι ανάλογη η στάση της ψυχής μας, πράγματι σαν να είμαστε στον δρόμο προς τη Βηθλεέμ, που γεννήθηκε ο Χριστός, και πάμε όντως να δούμε εκεί στη φάτνη το νήπιο, και να σπαρταρήσει, ας πούμε, η ψυχή μας από την ουράνια επίσκεψη, από τη χαρά, από τον εξαγνισμό, από την κάθαρση, από τον φωτισμό, από όλα εκείνα τα οποία θα γίνουν μέσα μας. Θα πας και την πρώτη ημέρα των Χριστουγέννων και τη δεύτερη ημέρα και την τρίτη –όποιος μπορεί– και την Πρωτοχρονιά.

Να μου επιτρέψετε να πω: Όποιος θέλει να είναι χριστιανός, χριστιανός αληθινός, όποιος πιστεύει στον Χριστό, πιστεύει στην Εκκλησία και θέλει να έχει μέσα του τον Χριστό, όποιος θα κοινωνήσει και θα πάρει μέσα του το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, όποιος αναθέτει την ελπίδα του στον Χριστό και το παν γι' αυτόν είναι ο Χριστός, όποιος θέλει έτσι να ζει, και από το άλλο μέρος νομίζει ότι πρέπει να παίξει χαρτιά το βράδυ του αγίου Βασιλείου για το καλό του χρόνου, να με συγχωρήσει, αλλά δεν ξέρει τι κάνει και δεν ξέρει τι λέει και δεν ξέρει τι πιστεύει.

Αυτό καθ' εαυτό το χαρτοπαίγνιο είναι κακό, αλλά εφόσον το κάνουν και γι' αυτόν το λόγο, είναι δυο φορές, τρεις φορές, δέκα φορές κακό. Ας τα έχουμε υπ' όψιν μας, γιατί διαπιστώνω ότι υπάρχουν χριστιανοί που θέλουν να είναι με τον Χριστό, αλλά να μην αφήσουν κι εκείνα κει τα πράγματα. Δεν γίνεται. Τα κοσμικά είναι κοσμικά. Οι άνθρωποι που θέλουν να ακολουθήσουν εκείνον τον δρόμο, ας τον ακολουθήσουν. Δεν θα τα βάλουμε μαζί τους.

Το Ευαγγέλιο λίγο πολύ είναι γνωστό σε όλη την οικουμένη. Ακόμη και στην Κίνα έχει φτάσει το Ευαγγέλιο και στην Ιαπωνία και στις Ινδίες και σε όλη την Ασία αλλά και στις άλλες ηπείρους. Παντού έχει φτάσει το Ευαγγέλιο. Όποιος θέλει το πιστεύει, όποιος θέλει το ακολουθεί. Όποιος δεν θέλει...

Πολύ περισσότερο εμείς εδώ. Κανέναν δεν πρέπει να αναγκάσουμε, δεν πρέπει να πιέσουμε. Τον μόνο που πρέπει να πιέσουμε, εάν θέλουμε, είναι ο εαυτός μας· αλλά εάν θέλουμε. Όμως πρέπει να ξέρουμε ότι, αν θέλουμε να γίνουμε του Χριστού, αν δηλαδή το ποθούμε, θα πιέσουμε τον εαυτό μας. Δεν γίνεται αλλιώς. «Η βασιλεία του Θεού βιάζεται και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν» (Ματθ. 11:12).

Μερικοί νομίζουν ότι απλώς που πίστεψαν, πόθησαν, θέλησαν, απλώς που επιθυμούν να γίνουν του Χριστού, θα γίνει αυτό. Όχι· θα καθίσεις κάτω τον εαυτό σου. Δυσκολεύεσαι να νηστέψεις, όμως θα νηστέψεις. Δυσκολεύεσαι να πας νωρίτερα στην εκκλησία, όμως θα πας. Δυσκολεύεσαι να προετοιμαστείς, όμως θα το κάνεις αυτό. Δυσκολεύεσαι να φροντίσεις να μάθεις τι είπε και τι θέλει ο Κύριος από σένα, δυσκολεύεσαι να προσπαθήσεις να εφαρμόσεις ό,τι είπε ο Κύριος. Όμως να το πάρεις έτσι: «Δύσκολο, ξεδύσκολο, αφού το θέλει ο Θεός μου, και αφού εγώ τον αγαπώ, όλα θα τα κάνω για την αγάπη αυτή». Κάπως έτσι.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β' έκδ. 2016, σελ. 100.**

<https://www.koinoniaorthodoxias.org/>